

Nils Andersson berättar, i hans ungdom var det ingen som ville slakta en häst. Det fick rackaren göra. Han fick hästen gratis för han skulle slakta den. Han tog det köttet han ville ha och lades resten ut på åkern till råvar och kräkar. När de hade ätit upp köttet samlade rackaren upp benen och sålde dem. Rackaren var förtärad för att han slaktade hästar och åt hästköt. Han fick stå nere vid ställen när han kom in på något ställe.

Det var på 1880 talet folk börja äta hästköt. Det var slaktarna som började sälja hästköt. I början var ^{det} hästköt, i slutet på 18 hundratalet började bönderna själva slakta sina hästar och tog själv vara på hästköttet.

Fru Persson berättar om svamp, i slutet
på 18 hundratalet var det bara två familjer
i Morsholm som åt svamp, det var en bekant
till Fru Persson som talade om för henne att
svamp var malmyttig och att man kunde plöcka
den i Skollesholm, det var Läkförare Svenssons
och Fru Persson med familj som varje år kördes
till Skollesholm och plöckade svamp där var
gott om svampar där djuren hade gått och betat
man plöckade Karl Johans svampar och
Champanioner för dessa kände man bäst till,
man rensade svamparna och kokte dem i smör
Sitt om början var det nog bara herrskap som
åt svamp, under första världskriget när här
var brist på kött slog svampen igenom och
ätes nu av alla klasser man steker den i smör
och man använde svampen till omlotten
vid förvaring konserverar man den.

Den förste på orten som åt hästkött var rackaren
och hans familj, rackaren fick hästen gratis för
att han skulle slakta den, rackaren var en
både katod och fruktad person när han kom
in, när gästarna fick han sitta nere vid lären,
ett folk inte ville äta hästkött har sitt ursprung
ifrån kataliska tiden då folket oprade till gudarna
hästen som var ett mycket ädelt djur oprades
av de rika de fattiga fick opra mindre djur,
sedan när Luterska tiden bröt in fortsatte
oprandet och för att göra slut på detta bannlystes
hästen, han blev besatt av den Onde, folket som
på den tiden var mycket vidskepliga trodde detta
och ingen ville slakta en häst eller äta hästkött
detta fortsatte i flera släktled ända in på
18 hundratalet då blev folket mera upplyst
och trodde inte längre på vidskeplighet åt hästköt,
slaktarna började slakta hästar och sålde hästköt,